

Bohus-Malmöns Badgästförening/Föreningen Bohus-Malmö Verksamheten under åren 1961 till 1972.

Bohus-Malmöns Badgästförening bildades 1961 med målsättningen att vara till nytta och trevnad för såväl sommarboende som bofasta malmöbor. Föreningen skulle tillika vara ett organ för goda kontakter med kommunala och andra myndigheter som handlägger ärenden som angår ön.

De frågor som Badgästföreningen redan från sin start intresserat sig för och medverkat till att lösa har varit t.ex. de sanitära förhållandena, trafiksäkerheten, badplatserna, vägfrågor, miljöfrågor och fritidsaktiviteter för både yngre och äldre.

När föreningen bildades var de sanitära förhållandena på ön allt annat än bra och detta spelade en mycket stor roll för att föreningen överhuvudtaget kom till. Vatten och avlopp fanns inte, toaletter saknades vid badstränder och på många andra ställen som t.ex. vid båda färjelägena. Vid infarten till samhället, där nu planen och BMBK:s sjöbodar finns, var en stor damm med stillastående, illaluktande vatten i vilken allt möjligt avskräde kastades då praktiskt taget ingen kommunal sophämtning fanns. Föreningen spelade en stor och viktig roll för att avfallsdammen igenfylldes och att marken planerades, till att tätare latrin och soptömning ordnades, för tillkomsten av TC:s på badplatser och andra platser, för att vattenkvaliteten i vissa brunnar undersöktes, flera höll undermåligt vatten, för att varmbadhuset restaurerades, för att de på ön befintliga sop- och latrintipparna hölls i stånd etc. Representanter för föreningen bistod kommunen med uppvaktningar särskilt i frågor som rörde statsbidrag för anläggning av vatten och avlopp. Bidraget som först skulle utgöra 55% kom att höjas till 65%. Av särskild betydelse härvidlag var nog att flera av föreningens medlemmar var jurister i statens förvaltning. Stödning av ön stod från början på BMB:s dagordning. I juli 1973 gjordes detta så bra och så omfattande att det föranledde en helsida i Expressen

Trafikfrågor har under hela föreningens verksamhet varit viktiga. Färjturerna var på 60-talet inte lika täta som nu och BMB spelade en stor roll i att, åtminstone sommartid, detta förbättrades. Bl.a. lyckades vi utverka att sista avgången från Tullboden blev 0100 istället för tidigare midnatt. Hastighetsbegränsning till 30 km i samhället var nog till stor del också BMB:s förtjänst. Parkering vid badplatserna, särskilt vid Kattesand, var en annan stor trafikfråga. BMB förhandlade länge med såväl AB Kullgrens Enka som med kommunen om anläggning av en parkeringsplats vid gamla ålderdomshemmet, nuvarande "Paradiset". Meningen var också att bygga en väg därifrån ner till Kattesand. Med detta lyckades vi inte men vi fick däremot till stånd att Kattesandsvägen asfalterades.

Andra viktiga frågor av miljö- och trivselkraktär som föreningen med framgång engagerat sig i var dåvarande ångbåtsbryggans vara eller inte vara, byggandet av småbåtshamn, tillkomsten av parken ovanför den nuvarande minigolfanläggningen samt restaureringen av såväl Folkets Hus som Folkets Park. Vid anläggningen av vatten och avlopp på ön och vid Skanshus byggande av husen på Myren, gjordes ett stort sanduttag vid stranden utanför Kattesand. Detta lyckades BMB med hjälp av massmedia att stoppa men tyvärr har detta sanduttag orsakat stor skada på den tidigare så fina, ansedd som Sveriges finaste och vackraste, sandstranden. Frågan om hur och vem som skall försöka återställa Kattesand i ursprungligt skick är fortfarande olöst. När stenbrytningen 1968 började närma sig de fantastiska hållarna nedanför det s.k. Västerbrottet engagerade sig föreningen i diskussioner med AB Kullgrens Enka som hävdade att brytning just där var nödvändig för att verksamheten skulle vara lönsam. Lyckligtvis fick man bolaget på andra tankar – något som allt framgent kommer oss

alla till godo. BMB lät också upprätta en detaljerad karta över ön, något som tidigare saknats. Kartan framställdes i 2000 exemplar som det tog några år att prängla ut.

Fritidsaktiviteter har från början varit en av föreningens hjärtefrågor. Först stod tennis och tennisfester högt på listan sedan tillkom många andra aktiviteter som fotboll, promenader och mycket annat som ännu äger rum i Föreningen Bohus-Malmöns regi.

Hur föreningen kom att ändra namn behöver en särskild beskrivning. I slutet av 60-talet blev ekonomin för gemene man bättre – så också för malmönborna. Uthyrning till badgäster var inte längre en nödvändighet. Därmed svalnade intresset för att hålla liv i Malmöns Badortsförening som skötte badgästangelägenheter av olika slag, uthyrning, städning av badplatser och en hel del annat. Badortsföreningen aviserade att den skulle upplösas efter sommaren 1968 vilket föranledde att BMB måste höja medlemsavgiften till 25 kr eftersom BMB övertog Badortsföreningens uppgift och kostnad för att bl.a. städa badstränderna. Sammanslagning av Bohus-Malmöns Badgästförening med Badortsföreningen hade länge diskuterats vilket refererades utförligt i Bohusläningen eftersom liknande frågor säkert uppkommit i de flesta andra kustkommuner. De båda föreningarna hade tidigare samverkat i många frågor av gemensamt intresse och en sammanslagning hade varit naturlig om tillräckligt intresse förelegat från malmönborna. Ingetdera namnet på de båda föreningarna var längre relevant och en tävling om nytt namn för BMB utlystes på årsmötet 1970. Ett 25-tal namnförslag kom in och vid påföljande årsmöte fastställdes namnet Föreningen Bohus-Malmön.

Karl-Erik Eriksson
Initiativtagaren
Bohus-Malmöns Badgästförening (BMB)
Ordförande under många år